

DECIZIA NR. _103_____

din _____12.10.2011_____

privind soluționarea contestației formulate de

.....,

din localitatea, str., județul Suceava,

CUI,

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava

sub nr. din

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., cu privire la contestația formulată de, din localitatea, județul Suceava.

Deoarece societatea nu precizează suma contestată, în temeiul pct. 175.1 din Hotărârea nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, prin adresa nr. 10459/19.09.2011, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a solicitat petentei precizarea cuantumului acestei sume, individualizată pe categorii de impozite, taxe accesorii.

Întrucât până la data emiterii prezentei decizii de soluționare a contestației, societatea nu a răspuns solicitărilor noastre, primite cu confirmarea de primire nr., conform prevederilor pct. 2.1 din Ordinul nr. 2137 din 25 mai 2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, considerăm contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., privind **suma totală de**, reprezentând:

- – TVA stabilită suplimentar de plată;
- – accesorii aferente TVA.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., privind suma totală de, reprezentând TVA stabilită suplimentar de plată în sumă de și accesorii aferente TVA în sumă de

Petenta susține că formulează contestație întrucât consideră că decizia de impunere este netemeinică și nelegală.

Susține că echipa de control nu a cercetat și nu a observat faptul că acest contract a fost făcut în interesul și pentru buna funcționare a societății, acesta fiind acoperit de contracte valabile și acceptate de ambele părți, respectiv contractul de servicii nr. și contractul prestării servicii turistice nr.

Societatea mai precizează că organul de control nu indică normele legale avute în vedere în mod punctual pentru abaterile observate.

Având în vedere elementele menționate, petenta solicită constatarea faptului că sumele stabilite în sarcina sa sunt nereale.

Contestatoarea invocă prevederile art. 126 din Codul fiscal și susține că și din constatările organului fiscal rezultă că „sumele achitate inițial sunt restituite ulterior prin cont bancar” sau stinse prin alte modalități, fără ca avansurile să fie ulterior stornate datorită unei operațiuni generatoare de TVA.

De asemenea, precizează că, faptul că toate sumele s-au stins aproape în totalitate în acest fel, a oferit organului de control posibilitatea să aprecieze cu adevărat situația acestora și să observe că acestea au constat în sume acordate și restituite ulterior, fără nici o legătură cu operațiuni impozabile din punct de vedere al TVA.

Societatea consideră că acest fapt trebuia observat și încadrat de către inspectorii fiscali independent de modul de înregistrare contabilă a acestor așa-zise avansuri.

De asemenea, afirmă că, în condițiile în care, pentru o parte a acestor avansuri nu s-au emis facturi, nici plătitorul acestora nu a beneficiat de un drept de deducere a taxei.

Astfel, susține că echipa de control a încălcat caracterul neutralității TVA, așa cum este definit în Directiva 2006/112/CE din 28 noiembrie 2006, privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, și a procedat la impozitarea societății.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., s-a stabilit în sarcina suma de, reprezentând TVA stabilită suplimentar de plată în sumă de și accesorii aferente TVA în sumă de

În urma verificării efectuate la, organele fiscale au constatat că societatea a dedus TVA în baza facturii nr., în valoare de și TVA de, reprezentând achiziții de servicii furnizate de București, conform contractului nr.

Organele fiscale fac precizarea că, prin acest contract, București s-a angajat ca în termen de nouă zile de la data încheierii contractului (.....) să presteze „servicii de consultanță specializată pentru realizarea studiului de fezabilitate ce va sta la baza implementării unui sistem integrat de comunicații, sistem de supraveghere și securitate”.

Inspekția fiscală constată că nu se poate justifica prestarea efectivă a acestor servicii, oportunitatea achiziției și conținutul economic real, precum și efectuarea acestora în folosul operațiunilor taxabile ale firmei verificate.

În consecință, a fost respinsă la deducere **TVA în sumă de** Din această sumă s-a respins la rambursare TVA solicitată în sumă de, rezultând TVA stabilită suplimentar și rămasă de plată în **sumă de**

Pentru neachitarea taxei în sumă de la scadență s-au calculat **accesorii în sumă de**

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma contestată de, reprezentând TVA stabilită suplimentar de plată în sumă de și accesorii aferente TVA în sumă de, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspekția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de inspekție fiscală sub nr., cauza supusă soluționării este dacă avea dreptul să deducă TVA aferentă serviciilor de consultanță specializată pentru realizarea unui studiu de fezabilitate, în condițiile în care nu face dovada realității operațiunii efectuate și nu demonstrează cu documente că aceste servicii sunt destinate operațiunilor sale taxabile.

În fapt, în urma verificării efectuate la, organele fiscale au constatat că societatea a dedus TVA în baza facturii nr., în valoare de și TVA de, reprezentând achiziții de servicii furnizate de București, conform contractului nr.

Organele fiscale fac precizarea că prin acest contract, București s-a angajat ca în termen de nouă zile de la data încheierii contractului (.....) să presteze „servicii de consultanță specializată pentru realizarea studiului de fezabilitate ce va sta la baza implementării unui sistem integrat de comunicații, sistem de supraveghere și securitate”.

La inspekția fiscală se constată că nu se poate justifica prestarea efectivă a acestor servicii, oportunitatea achiziției și conținutul economic real, precum și

efectuarea acestora în folosul operațiunilor taxabile ale firmei verificate și a respins la deducere TVA în sumă de

Din această sumă s-a respins la rambursare TVA solicitată în sumă de, rezultând TVA stabilită suplimentar și rămasă de plată în **sumă de**

Pentru neachitarea taxei în sumă de la scadență s-au calculat **accesorii în sumă de**

Contestatoarea susține că decizia este nelegală întrucât contractul nr. a fost încheiat în interesul și pentru buna funcționare a societății.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 145 alin. 2 lit. a** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă verificării, unde se precizează că:

ART. 145

“Sfera de aplicare a dreptului de deducere

[...]

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile”.

Din textele de lege citate mai sus se reține că o persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor efectuate, dar cu condiția ca aceste bunuri să fie destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale firmei.

- Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, **la art. 6**, precizează expres că:

„(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz”.

Din aceste prevederi legale se reține că orice operațiune economico-financiară care se efectuează trebuie consemnată în momentul în care a avut loc într-un document care va sta la baza înregistrărilor în contabilitate și care dobândește calitatea de document justificativ.

Totodată, persoanele care le-au întocmit, vizat, aprobat și înregistrat în contabilitate sunt direct răspunzătoare.

- De asemenea, **la art. 11 alin. 1** din Codul fiscal, se stipulează că:

ART. 11

“Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

[...]”.

Conform acestor prevederi legale, autoritățile fiscale au dreptul de a nu lua în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

Din actele de control se reține că are ca activitate principală „Alte servicii de cazare”.

La data de, societatea a încheiat cu București contractul nr. 394, în care se precizează că București se angajează să presteze „servicii de consultanță specializată pentru realizarea studiului de fezabilitate ce va sta la baza implementării unui sistem integrat de comunicații, sistem de supraveghere și securitate”, cu precizarea faptului că, potrivit pct. 6 din contract, acesta a încetat să-și producă efectele la data de 25.11.2009.

În luna decembrie 2010, societatea înregistrează în evidența contabilă factura nr. emisă de București, în baza căreia deduce TVA în sumă de

Analizând contractul existent la dosarul cauzei rezultă că în mod legal organele fiscale au respins la deducere TVA în sumă de, deoarece nu se justifică prestarea de servicii de consultanță în folosul operațiunilor taxabile ale firmei, aceasta având ca obiect de activitate „Alte servicii de cazare”.

Mai mult decât atât, contractul a încetat să producă efecte la data de 25.11.2009, iar factura a fost emisă după mai bine de un an de la data contractului, pe data de 31.12.2010.

Petenta susține că serviciile se justifică deoarece sunt pentru interesul și pentru buna funcționare a societății, fiind acoperite de contracte valabile și acceptate de ambele părți, respectiv contractul de servicii nr. și contractul prestării servicii turistice nr.

Această afirmație nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, deoarece încheierea unui contract nu înseamnă și faptul că cele menționate în cuprinsul acestuia au și avut loc, fiind necesare și alte documente prin care să se facă dovada realității operațiunilor, respectiv un proiect sau o documentație tehnică care să stea la baza serviciilor prestate, în cazul de față a implementării unui sistem de supraveghere video.

- Sunt aplicabile în acest sens prevederile **pct. 48** din Hotărârea nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, referitor la aplicarea prevederilor **art. 21 alin. (4) lit. m)** din Codul fiscal, unde se precizează că:

“Norme metodologice:

48. Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- **serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract încheiat între părți sau în baza oricărei forme contractuale prevăzute de lege; justificarea prestării efective a serviciilor se efectuează prin: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;**

- **contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate”.**

O simplă înregistrare în contabilitate a unei facturi sau a unui contract nu este suficientă pentru a demonstra că operațiunea a avut loc, că este reală și în interesul firmei și că documentele în care este reflectată dau dreptul contribuabilului la deducerea TVA.

Societatea nu anexează astfel de documente prin care să facă dovada realității și necesității prestării acestor servicii.

În susținerea afirmațiilor sale, contestatoarea nu depune documente care să demonstreze că serviciile respective sunt destinate utilizării în folosul de operațiuni taxabile, care să dea dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată.

- Potrivit **art. 64 și 65 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

„Art. 64

Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere.

Art. 65

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

- De asemenea, la **art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevăd următoarele:

„Art. 206

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază”.

Se reține că petenta are obligația de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și că, în susținerea contestației, trebuie să depună dovezile pe care acesta se întemeiază.

Contestatoarea susține și că și din constatările organului fiscal rezultă că „sumele achitate inițial sunt restituite ulterior prin cont bancar” sau stinse prin alte modalități, fără ca avansurile să fie ulterior stornate datorită unei operațiuni generatoare de TVA. De asemenea, precizează că, faptul că toate sumele s-au stins aproape în totalitate în acest fel, a oferit organului de control posibilitatea să aprecieze cu adevărat situația acestora și să observe că acestea au constat în sume acordate și restituite ulterior, fără nici o legătură cu operațiuni impozabile din punct de vedere al TVA.

Facem precizarea că nici această afirmație nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât faptul că sumele achitate inițial sunt restituite ulterior prin cont bancar nu înseamnă că factura nr. a fost stornată ulterior și că, în consecință, s-a stornat și TVA aferentă. Achitarea unor sume și restituirea lor implică doar transfer de bani, iar înregistrarea operațiunii în contabilitate se face prin conturile de „conturi la bănci” și „furnizori” și nicidecum în contul de TVA. Faptul că sumele achitate inițial sunt restituite ulterior prin cont bancar înseamnă încă o dată că operațiunea de prestare servicii nu se justifică și nu este necesară firmei.

Contestatoarea nu depune documente care să contrazică constatările organelor de control și care să demonstreze că prestarea de servicii a avut loc, deci există, este reală și este destinată în folosul operațiunilor taxabile ale firmei, care să dea dreptul la deducerea **taxei pe valoarea adăugată în sumă de**, drept pentru care urmează **a se respinge contestația pentru această sumă ca neîntemeiată și nesusținută cu documente.**

Având în vedere prevederile legale invocate, faptul petenta nu a achitat la scadență TVA datorată, faptul că pentru debitul stabilit suplimentar contestația formulată a fost respinsă prin prezenta decizie de soluționare și ținând cont și de principiul de drept **„accessorium sequitur principale” – accesoriul urmează principalul**, rezultă că în mod legal organele fiscale au calculat **accesorii în sumă de**

....., drept pentru care **urmează a se respinge ca neîntemeiată și nesușinută cu documente contestația formulată cu privire la această sumă.**

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 11 alin. 1, art. 145 alin. 2 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 6 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, art. 64, art. 65, art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pct. 48 din Hotărârea nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, referitor la aplicarea prevederilor art. 21 alin. (4) lit. m) din Codul fiscal, coroborate cu prevederile art. 216 din Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Respingerea ca neîntemeiată și nesușinută cu documente a contestației formulate de, din localitatea, județul Suceava, împotriva măsurilor stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., privind **suma totală de**, reprezentând:

- – TVA stabilită suplimentar de plată;
- – accesorii aferente TVA.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,

.....